

ser kronet med Held, for saa vidt som det nu foreslaas at udlægge en saadan Lystønde, vil være meget tilfredse og i høj Grad paa-skønne Ministerens Holdning.

Det glædede mig, at den højtærede Landbrugsminister forleden udtalte, at han paatænkte ved Revisionen af Loven af 18. Maj 1906 om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaå at stille Forslag om at nedlægge Frisenvold Laksegaard. Det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) omtalte dette Spørgsmaal forleden, og han udtalte, hvad der vist var meget rigtigt, at denne Laksegaard kun opretholdes for Mærkning af Laks og for at faa Rogn til Udklækning af Fiskeyngel. Det ærede Medlem fandt, at denne Fiskegaard godt kunde nedlægges, hvad jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, og det glæder mig, som sagt, at høre, at den højtærede Landbrugsminister har den samme Opfattelse. Da vi altsaa i Aar kan vente at faa et Forslag til en Revision af Loven om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaå, vil Spørgsmaalet der blive taget op til nærmere Overvejelse, og jeg skal derfor nu ikke komme dybere ind paa det, men kun, da det ogsaa for saa vidt angaar Finansloven, som der er opført en Bevilling dertil, udtale, at jeg vil være meget tilfreds, om vi kunde naa derhen, at vi kunde nedlægge denne Fiskegaard, hvorved denne Bevilling enten kunde spares eller i alt Fald ned sættes.

Det var kun disse korte og faa Bemærkninger, jeg ønskede at gøre om Forhold paa Finanslovsforslaget, der vedrører den Egn, som jeg repræsenterer, og jeg skal anbefale dem til velvillig Overvejelse under den kommende Behandling af Lovforslaget.

Holger Neergaard: Ministeren for Handel og Søfart (Muus) har atter i Aar forelagt Lovforslag om Pensionering af de statsunderstøttede Handelsskolars Lærere, og dette er henvist til Lønningsudvalget. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, om ikke det vilde være praktisk, at man sammenfattede denne Pensionering af disse Lærere med Pensionering af Lærere af samme Art i alt Fald under samme Ministerium. Jeg sigter her til Navigationsskolars Lærere og de statsunderstøttede Maskinistiskolars Lærere. Paa Finanslovsforslaget i Aar er der opført et Beløb af 6,900 Kr. til Pensionering af Lærere ved Navigationsskolerne, og det er givet, at Maskinistiskolerne, der er stillede paa lignende Maade, vil, naar de bliver noget ældre, komme med lignende Krav, og saa synes jeg, det er praktisk at regu-

lere den Slags Udgifter saaledes, som den højtærede Minister har tænkt at gøre det overfor Handelsskolelærerne ved, at det bliver en fast Udgift for Staten uafhængigt af, hvor mange Lærere der tilfældigvis er pensionerede. Jeg synes, at ogsaa for de andre Skolars Lærere, som jeg har nævnt, var det en Fordel, at Forholdet kom ind under faste Rammer. Naar man nu laver en saadan Pensionskasse paa den Basis, Ministeren har tænkt sig, ved Selvpensionering med Understøttelse fra Skolernes og Statens Side, er det jo til Gavn, at en saadan Pensionskasse bliver saa stor som muligt; thi saa vil der i Tilfælde, hvor disse opsparede Pensioner ikke finder Anvendelse, f. Eks. ved, at en Mand dør uden at efterlade sig Livsarvinger eller paa anden Maade, stadig komme nogle Midler, som kan bruges i ekstraordinære Tilfælde. Derfor mener jeg, at denne Kasse skulde være saa stor som muligt, og jeg henstiller derfor til Lønningsudvalget og den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være praktisk at slaa disse Skolars Lærere sammen under eet. I Virkeligheden burde de tekniske Skoler tages med ind derunder, men der støder vi stadig paa den Vanskelighed, jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre Indvendinger imod, at disse hinanden meget nærliggende Undervisninger sorteres under forskellige Ministerier. Det vilde sikkert være praktisk af Hensyn til de administrative Vanskeligheder at faa dem sammenfattede under eet Ministerium. Jeg haaber, at man en Gang skulde komme dertil.

Jeg skal dernæst tillade mig at pege paa nogle Forhold, der er af baade økonomisk og moralsk Interesse. Jeg sigter her til den stærke Stigning i Antallet af Tyverier. Hvad der har bragt mig til at omtale Forholdet her, er særlig de over hele Landet — det gælder ikke alene København — meget stærkt tiltagende Tyverier paa Værksteder og Byggepladser. Jeg skal pege paa, at den danske Kriminalistforening ved sit 8de Aarsmøde havde dette Spørgsmaal under Debat, og ud fra de Meddelelser, der fremkom paa dette Møde, skal jeg anføre nogle faa Ting, som viser Rigtigheden af, hvad jeg har sagt, at Antallet af disse Tyverier virkelig er i stærk Stigning, og at der er Grund til at foretage noget overfor dette meget ondartede Forhold. Jeg skal tillade mig at oplæse nogle faa Tal af et Uddrag af Politidirektørens Beretning fra Aarene 1900—09, af hvilke jeg skal tage 4 Aar, 1900, 1903